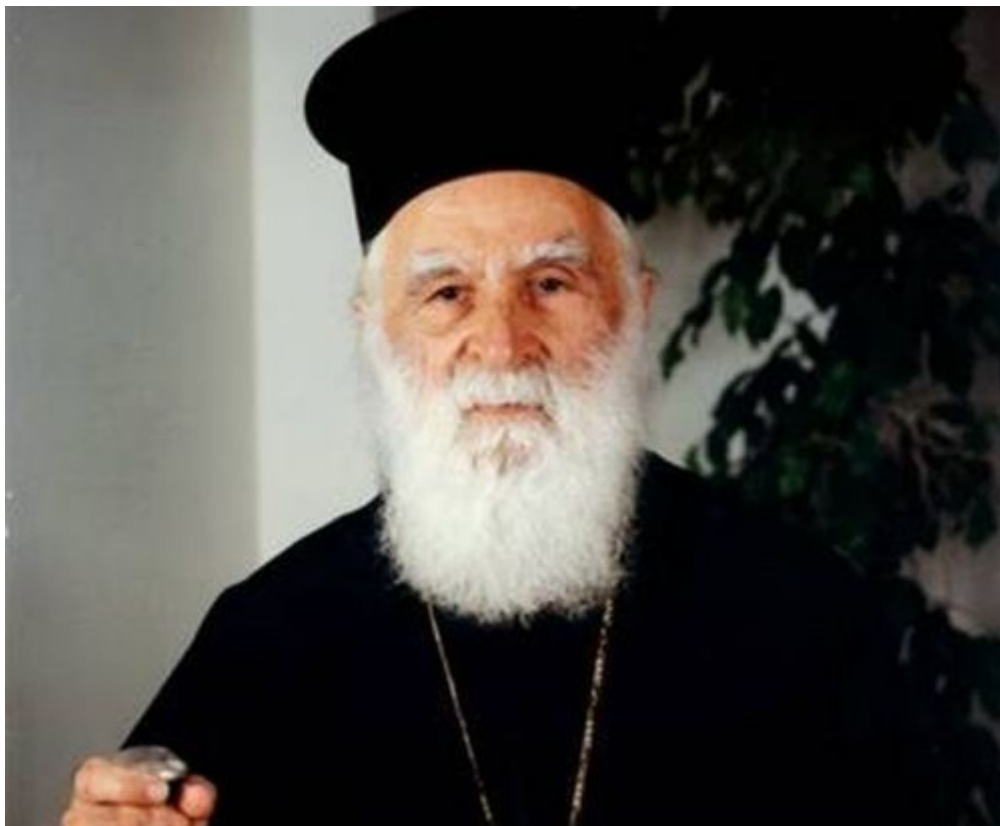

12 Μαρτίου 2016

«Ο γίγαντας της Ιεροσύνης»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

του Άγγελου Ασημινάκη, Θεολόγου

Ευλαβικό αφιέρωμα στον Μητροπολίτη πρ. Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίο

Φτωχοί οι λόγοι μου για να αποτυπώσουν το μεγαλείο της διανοίας, των έργων και των λόγων του Μητροπολίτου πρ. Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου Γαλανάκη, ο οποίος το πρωινό της Μεγάλης Τρίτης 30 Απριλίου 2013, εξεδήμησε προς Κύριον και εκοιμήθη πλήρης ημερών σε ηλικία 102 ετών έχοντας εκπληρώσει το κοινό του βίου χρέος.

"Γίγαντας της ιεροσύνης", "Ιππότης του Σταυρού, "Παπούς της Κρήτης" είναι λίγοι μόνο από τους πάμπολλους χαρακτηρισμούς που έχουν αποδοθεί στον Κισάμου και Σελίνου κυρό Ειρηναίο, τον Αποκορωνιώτη, τον Φτωχούλη του Θεού, τον ταπεινό εργάτη του Ευαγγελίου. Πάντοτε πρώτος στο έργο ο γέροντας, πρώτος στη διακονία, πρώτος στη μαρτυρία Ιησού Χριστού, πρώτος στη θυσία, πρώτος σε όλα, για 67 ολόκληρα χρόνια, από το 1946 οπότε και χειροτονήθηκε Διάκονος - Πρεσβύτερος, διαδραμάτιζε ουσιαστικό ρόλο στα εκκλησιαστικά πράγματα όχι μόνο των Μητροπόλεων Κισάμου & Σελίνου και Γερμανίας αλλά ολόκληρης της Κρήτης. Η δράση του σεμνού Ιεράρχου, με το μπαλωμένο ράσο, του Ιεράρχου που σπάνια φορούσε καινούριο ράσο και τα παπούτσια του συνήθως δεν ήταν γυαλισμένα, γιατί είχε άλλο σκοπό στη ζωή του, απλώθηκε και πέραν της Ελλάδας, αποτελώντας παράδειγμα για όλους τους Κληρικούς.

Προερχόταν από μια φτωχή, αγροτική οικογένεια από το Νεροχώρι Αποκορώνου. Μεγάλωσε σε ένα ζεστό περιβάλλον, στην ατμόσφαιρα της απλότητας και της φιλοξενίας. Αυτήν την απλότητα έκανε στάση ζωής του, μ' αυτήν πορεύτηκε. Γι' αυτό ήταν πάντοτε καταδεκτικός προς όλους, ευπροσήγορος, ταπεινός άνθρωπος. Δεν τον αλλοίωσε το αξίωμά του. Δεν τον ζάλισε η αρχιερατική μήτρα.

Ο Ειρηναίος απ' όπου και αν πέρασε, από την Αγία Τριάδα Τσαγκαρόλων ως μοναχός, από την Ιερατική Σχολή Χανίων ως Υποδιευθυντής, από την Μητρόπολη Κυδωνίας ως εφημέριος, από το Καστέλλι της Κισάμου και την Γερμανία ως

Επίσκοπος, άφησε άριστες εντυπώσεις ανθρωπιάς, αγάπης, ταπεινοφροσύνης και ζεστασιάς. Με χαμογελαστό πρόσωπο τον θυμούνται οι πάντες και έχουν να πουν ένα καλό λόγο γι' αυτόν, με ένα πρόσωπο φλογερό έτοιμο να βγάλει σπίθες ξεκινώντας τις ομιλίες, τα κηρύγματα του όχι με τη λέξη «Θεός», αλλά με τη λέξη «μέλλον». Ο Ειρηναίος ήταν κάτι που στην εποχή μας είναι δυσεύρετο, είναι σπανιότατο είδος, αλλά και κάτι σπουδαίο, ήταν ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ με όλη τη σημασία του όρου, αυτός είναι τίτλος τιμής, που θα συνοδεύει τη μνήμη του.

Η κοιμησή του μας λύπησε αφάνταστα. Τον αγαπούσαμε. Δάκρυσαν πολλοί για την κοίμησή του. Προσευχήθηκαν πολλοί για τη ανάπαυση της ψυχής του.

Κύριος ο Θεός μνησθείη της Αρχιερωσύνης του. Ας έχουμε την ευχή του.

Καλή Ανάσταση.

Πηγή: ekklisiaonline.gr